

Proposició de llei de creació de l'impost sobre els dipòsits de clients a les entitats de crèdit

Tram. 202-00068/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya
Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 20556 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 04.10.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Laia Ortiz Castellví, diputada del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 100.b i l'article 101.1 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei de Creació de l'Impost sobre els Dipòsits de Clients a les Entitats de Crèdit acompanyada de la documentació següent:

- La memòria justificativa que expressa els antecedents necessaris per a poder-se pronunciar
- L'exposició de motius
- El text articulat

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA DE LA INICIATIVA

OBJECTE DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI

L'objecte de la proposició de llei és incrementar els recursos tributaris de la Generalitat, establint un nou impost sobre els clients a les entitats de crèdit, possibilitant que les entitats financeres realitzin un major esforç fiscal.

ANTECEDENTS

Estatut d'Autonomia de Catalunya

Llei del Parlament d'Extremadura 14/2001, de 29 de novembre, de l'Impost sobre els Dipòsits de les Entitats de Crèdit.

Llei del Parlament d'Andalusia 11/2010, de 3 de desembre, de mesures fiscals per a la reducció del dèficit públic i per a la sostenibilitat.

COMPETÈNCIA

La capacitat normativa per establir el nou impost es basa en el títol VI de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, referit al finançament de la Generalitat, i en concret l'article 203, apartats cinquè i sisè.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La política fiscal és un instrument fonamental de les administracions per garantir la sostenibilitat de les polítiques públiques i una distribució més justa de la riquesa.

Catalunya i el conjunt de l'Estat espanyol encara són lluny d'assolir una pressió fiscal com la que té la mitjana dels països de la UE i, encara més, d'arribar a la pressió fiscal dels països econòmicament i social més avançats.

La necessitat d'una política tributària sòlida, que garanteixi la suficiència d'ingressos, sense incrementar de forma insostenible el dèficit públic, és encara més evident en un període de caiguda dels ingressos per la contracció de l'economia. I ho és en un triple sentit: per mantenir els serveis públics i, per tant, garantir els drets socials de la ciutadania; per aconseguir recursos que permetin realitzar polítiques de reactivació de l'economia i perquè l'esforç per fer front a la crisi es distribueixi de forma equitativa en el conjunt de la societat.

Cal situar la llei de creació de l'impost sobre els dipòsits de clients a les entitats financeres, en el marc d'una nova política tributària que ha de servir per garantir la sostenibilitat del sistema de benestar català i contenir el dèficit públic.

L'article 201 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en l'apartat segon estableix que el finançament de la Generalitat es regeix pels principis d'autonomia financera, coordinació, solidaritat i transparència en les relacions fiscals i financeres entre les administracions públiques, i també pels principis de suficiència de recursos, responsabilitat fiscal, equitat i lleialtat institucional entre les esmentades administracions.

Els apartats cinquè i sisè de l'article 203 de l'Estatut preveuen, respectivament, que la Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre les quals té capacitat normativa. I que l'exercici de la capacitat normativa en l'àmbit tributari, per part de la Generalitat, es basa en els principis d'equitat i d'eficiència. En la seva actuació tributària, la Generalitat promou la cohesió i el benestar socials, el progrés econòmic i la sostenibilitat ambiental.

Aquesta llei s'estructura en tres capítols i onze articles. El capítol primer estableix les disposicions generals, la creació de l'impost i la seva naturalesa i objecte, com a tribut propi de Catalunya, de caràcter directe que grava les entitats financeres per la tinença de dipòsits dels clients. El capítol segon regula el fet imposable, la tinença de dipòsits de clients que comportin l'obligació de restitució les entitats no subjecte a l'impost; els subjectes passius, que són les entitats de crèdit amb seu central o oficines ubicades a Catalunya; la base liquidable, la quota tributària, amb les corresponents deduccions generals i deduccions específiques.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa presenta la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI DE CREACIÓ DE L'IMPOST SOBRE ELS DIPÒSITS DE CLIENTS A LES ENTITATS DE CRÈDIT

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. CREACIÓ

Es crea l'impost sobre els Dipòsits de Clients a les Entitats de Crèdit a Catalunya.

ARTICLE 2. NATURALESA I OBJECTE DE L'IMPOST

L'impost sobre els dipòsits de clients a les entitats de crèdit a Catalunya és un tribut propi de Catalunya i de

caràcter directe que, en els termes que estableix aquesta Llei, grava a les entitats esmentades en l'apartat cinquè d'aquest article per la tinença de dipòsits de clients.

CAPÍTOL II. FET IMPOSABLE, ÀMBIT D'APLICACIÓ I QUOTA TRIBUTÀRIA

ARTICLE 3. FET IMPOSABLE

Constitueix el fet imposable de l'impost sobre els dipòsits de clients a les entitats de crèdit a Catalunya la tinença de dipòsits de clients que comportin l'obligació de restitució.

ARTICLE 4. NO SUBJECCIÓ A L'IMPOST

No estan subjectes a l'impost:

- El Banc d'Espanya i les autoritats de regulació monetària.
- El Banc Europeu d'Inversions.
- El Banc Central Europeu.
- L'Institut de Crèdit Oficial.

ARTICLE 5. SUBJECTES PASSIUS

- Són subjectes passius a títol de contribuents les entitats de crèdit pels dipòsits de clients de la seu central o oficines que estiguin situades a Catalunya.
- Als efectes del que preveu aquesta Llei, són entitats de crèdit les defineix l'article 1 del Reial Decret Legislatiu

1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

- Els subjectes passius no podran repercutir a tercers la quota de l'impost.

ARTICLE 6. BASE LIQUIDABLE

1. Constitueix la base liquidable l'import resultant de fer la mitjana aritmèticament el saldo final de cada trimestre natural del període impositiu, corresponent a la partida «4. Dipòsits de la clientela» del passiu del balanç reservat de les entitats de crèdit, inclosos en els estats financers individuals, i que es corresponguin amb dipòsits en seus centrals o oficines situades a Catalunya.

2. Aquest import s'ha de minorar en les quanties dels Ajustaments per valoració inclosos en les partides 4.1.5, 4.2.5, 4.3.2 i 4.4.5 que corresponguin a seus centrals o oficines situades a Catalunya.

3. Els paràmetres a què es refereix aquest apartat es corresponen amb els definits en el Títol II i en l'annex IV de la Circular 4 / 2004, de 22 de desembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada i models d'estats financers, o norma que la substitueixi.

ARTICLE 7. QUOTA TRIBUTÀRIA

- La quota íntegra serà el resultat d'aplicar a la base imposable la següent escala de gravamen:

Base liquidable Fins (Euros)	Quota íntegra (Euros)	Resta base liquidable Fins (Euros)	Tipus aplicable Percentatge
		150.000.000	0,34
150.000.000	510.000	600.000.000	0,46
600.000.000	2.760.000	En endavant	0,57

2. Deduccions generals. De la quota íntegra resultant s'han de deduir, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, les següents quantitats:

- 200.000 euros quan el domicili social de l'entitat de crèdit es trobi a Catalunya.
- 5.000 euros per cada oficina situada a Catalunya. Aquesta quantitat s'eleva a 7.500 euros quan l'oficina estigui radicada en un municipi amb una població de dret inferior a 2.000 habitants.

3. Deduccions específiques. També són deduïbles:

- Els imports d'aquells crèdits i préstecs, així com d'inversions, destinats en l'exercici a projectes a Catalunya d'utilitat pública o interès social, previ informe del Departament d'Economia i Finances i que assenyalaran les lleis del Pressupost de cada any.

b. Els imports destinats a l'Obra Social de les Caixes d'Estalvi i el Fons d'Educació i Promoció de les cooperatives de crèdit, efectivament invertits en el període impositiu a Catalunya.

Als efectes de les deduccions referides en el present número, s'entendran efectivament invertides aquelles quantitats que suposin despeses reals per a l'entitat que pretengui aplicar la deducció, sense que puguin ser-ho les transferències a altres entitats que en depenen, llevat que aquestes, al seu vegada, realitzin la despesa real en l'exercici corresponent.

No obstant això, en el cas de despeses o inversions de caràcter plurianual o que es traslladin a exercicis futurs, es podrà, amb la deguda justificació, optar per deduir la quantitat efectivament invertida en els períodes impositius corresponents o bé en el primer període impositiu

l'import total compromès o contractat, sempre que en els dos anys següents s'executin aquestes despeses o inversions.

4. La quota líquida serà el resultat d'aplicar les deduccions establertes en els dos números anteriors. La suma de les deduccions té com a límit l'import de la quota íntegra, sense que la quota líquida pugui presentar un valor inferior a zero euros. En els supòsits en què no siguin aplicables les deduccions, la quota líquida serà igual a la quota íntegra.

5. La quota diferencial s'obtindrà com a resultat de deduir de la quota líquida els pagaments a compte realitzats. Quan la quota diferencial doni un valor positiu, formarà part íntegrament de la quota tributària resultant de l'autoliquidació. Si el seu valor és negatiu, es compensarà en la forma que estableix l'apartat onzè d'aquest article.

6. La quota tributària resultant de l'autoliquidació s'obtindrà com a resultat d'afegir a la quota diferencial el pagament a compte corresponent a l'exercici en curs. Si el resultat és negatiu, donarà dret a la devolució en la forma que estableix l'apartat onzè d'aquest article.

CAPÍTOL III. GESTIÓ TRIBUTÀRIA

ARTICLE 8. PERÍODE IMPOSITIU I MERITACIÓ

1. El període impositiu d'aquest impost serà l'any natural, excepte quan el subjecte passiu hagi iniciat la seva activitat a Catalunya, bé mitjançant oficina o a través de la seva seu central, en data diferent a l'1 de gener, en aquest cas comprendrà des de la data de començament de l'activitat fins al final de l'any natural.

En tot cas, el període impositiu conclourà quan l'entitat s'extingeixi, sorgint aleshores l'obligació de contribuir per aquest impost.

2. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

ARTICLE 9. LIQUIDACIÓ DE L'IMPOST

1. Els subjectes passius han de determinar i ingressar el deute tributari mitjançant el sistema de declaració-liquidació en el mes de juliol de cada exercici.

2. Per Ordre de la Departament d'Economia i Finances s'han d'establir el lloc i forma de presentació, models i obligacions formals, així com específiques de justificació i informació, destinades a l'aplicació i la inspecció i al control de les deduccions d'aquest impost.

3. Sense perjudici del que disposa el número anterior, les entitats subjectes a aquest impost han d'adjuntar una única certificació comprensiva del saldo final de cada trimestre natural a què es refereix l'apartat sisè d'aquest article, desglossada i referida a totes les oficines radicals al àmbit d'aplicació de l'impost així com, si s'escau, a la seu central.

4. El Departament d'Economia i pot establir la presentació telemàtica obligatòria, així com substituir l'obligació d'informació que preveu el número anterior per l'ompliment d'un annex a la declaració.

ARTICLE 10. OBLIGACIÓ DE FER PAGAMENT A COMPTE

1. Els subjectes passius estan obligats a realitzar un pagament a compte de l'impost sobre els dipòsits de clients a les entitats de crèdit a Catalunya al mes de juliol de cada exercici, corresponent al període impositiu en curs.

2. L'import del pagament a compte s'obtindrà multiplicant per 0,001 la base imposable corresponent a l'exercici anterior, determinada acord amb l'apartat sisè d'aquest article.

ARTICLE 11. COMPENSACIÓ I DEVOLUCIÓ DE QUOTES

1. El saldo favorable al subjecte passiu com a conseqüència d'una quota diferencial negativa es compensarà amb l'import del pagament a compte corresponent al període impositiu en curs.

2. Si el resultat de la compensació anterior resulta favorable al subjecte passiu, aquest ho farà constar en la declaració liquidació, i l'Administració tributària retornar l'excés, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que siguin procedents.

3. Transcorregut el termini de sis mesos següents al terme del termini per a la presentació de l'impost sense haver-se ordenat el pagament de la devolució per causa no imputable al sol·licitant, s'aplicarà a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora en la quantia i forma previstes en els articles 26.6 i 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

4. El procediment de devolució és el que preveuen els articles 124 a 127, ambdós inclosos, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, i la seva normativa de desenvolupament».

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DESPLEGAMENT REGLAMENTARI

S'autoritza el Govern i el Conseller o Consellera competent, perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta llei.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

1. Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. El preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Palau del Parlament, 26 de setembre de 2011

Dolors Camats Luis

Laia Ortiz Castellví

Portaveu GP d'ICV-EUiA

Diputada GP d'ICV-EUiA